

Słowo Arcybiskupa Katowickiego z okazji 40. rocznicy spotkania papieża Jana Pawła II z pielgrzymami z Górnego Śląska i Zagłębia Dąbrowskiego

Bracia i Siostry!

6 czerwca 2019 roku mija 40. rocznica spotkania Ojca Świętego Jana Pawła II z pielgrzymami z Górnego Śląska i Zagłębia Dąbrowskiego na Jasnej Górze.

Spotkanie to było spontaniczną odpowiedzią Jana Pawła II na bezskuteczne starania biskupa Herberta Bednorza, aby Górny Śląsk, a zwłaszcza Piekary Śląskie, stały się miejscem spotkania z papieżem, który jako metropolita krakowski aż 12 razy głosił homilię podczas pielgrzymek mężczyzn i młodzieńców do Matki Bożej Piekarskiej. Przeciwnie wizycie Jana Pawła II na Górnym Śląsku były ówczesne władze partyjne województwa katowickiego, które organizowały „spontaniczne” akcje protestacyjne.

Wiedząc o tych staraniach i sprzeciwie władz wojewódzkich, papież zaprosił Górnoszlązaków i mieszkańców Zagłębia na Jasną Górę. Tego władza komunistyczna nie mogła zabronić ani tego spotkania storpedować. Tam papież Jan Paweł II odprawił Mszę św. i wygłosił homilię.

Dnia 6 czerwca 1979 roku Górny Śląsk i Zagłębie stawily się w nieprzeliczonej liczbie wiernych przed szczytem na Jasnej Górze, aby powitać Ojca Świętego, a przede wszystkim modlić się i wysłuchać jego orędzia.

Słowa papieża Jana Pawła II do Górnoszlązaków i mieszkańców Zagłębia należą do historycznych, do których powinny wracać kolejne pokolenia zamieszkujące Górny Śląsk i Zagłębie, tworzące od niedawna samorządową metropolię. Zachęcam więc do lektury papieskiej homilii, do wydrukowania jej w parafialnych gazetkach i umieszczenia na stronie internetowej parafii.

Wszyscy winniśmy wdzięczność Janowi Pawłowi II za słowa o pracy, która jest „podstawowym wymiarem ludzkiego bytowania na ziemi” i posiada „nie tylko znaczenie techniczne, ale także etyczne”.

Winniśmy wdzięczność za słowa wypowiedziane o rodzinie, której racja bytu „jest jednym z podstawowych wyznaczników ekonomii i polityki pracy”.

Winniśmy Janowi Pawłowi II wdzięczność za docenienie „ziemi wielkiej pracy i wielkiej modlitwy” i promocję naszego pozdrowienia „Szczęść Boże!”, które uznał on za „jeden z najwspanialszych skrótów, jakie istnieją we wszystkich językach świata: dwa słowa łączące pamięć o Bogu z odniesieniem do ludzkiej pracy”.

Bracia i Siostry!

Mimo upływu 40 lat słowa homilii Jana Pawła II są nadal aktualne i godne naszej uwagi, bo papież wzywał: „Nie dajcie się uwieść pokusie, że człowiek może odnaleźć siebie, wyrazić siebie, odrzucając Boga, wykreślając modlitwę ze swego życia, pozostając przy samej tylko pracy w złudnej nadziei, że same jej wytwory bez reszty nasycą wszystkie potrzeby ludzkiego serca. Nie samym bowiem chlebem żyje człowiek! (por. Mt 4,4)”.

Drodzy Diecezjanie!

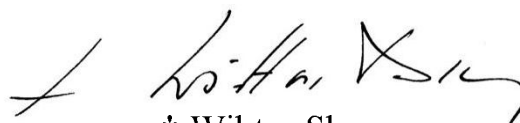
W swoim słowie na Jasnej Górze Jan Paweł II wspomniał też piekarskie wzgórze, na którym wielokrotnie przemawiał, i dodał: „I nie myślcie, że ja się z tego szczytu wzgórza piekarskiego tak łatwo wyprowadzę. Nie myślcie! To już za mocne przyzwyczajenie, za silny nawyk”. Rzeczywiście Ojciec Święty ze wzgórza piekarskiego się nie wyprowadził, bo corocznie – przez blisko 27 lat swego pontyfikatu – do piekarskich pielgrzymów kierował listy i telegramy.

Wyjątkiem był rok 1983, kiedy ziściły się marzenia Górnoszlązaków – mogli Ojca Świętego Jana Pawła II w blisko dwumilionowym tłumie przywitać na katowickim lotnisku Muchowiec, zawołać radosne „Szczęść Boże!” oraz wysłuchać ewangelii pracy, w której znalazła się również apologia prawa robotników do zrzeszania się, co było obroną – zdelegalizowanego wtedy – związku zawodowego NSZZ Solidarność.

Pewnie nie byłoby spotkania podczas II wizyty Jana Pawła II w Ojczyźnie w 1983 roku, gdyby nie tamto spotkanie na Jasnej Górze w roku 1979, którego materialnym znakiem jest świeca i stula papieska, przekazane do sanktuarium Matki Bożej Piekarskiej, i gdyby nie – przede wszystkim – papieskie nauczanie. To ono wzmogło nasze oczekiwanie na spotkanie z Janem Pawłem II przed wizerunkiem Matki Bożej Piekarskiej, które po intensywnych staraniach i zabiegach się odbyło w trudnym okresie stanu wojennego. Nieco później Jan Paweł Wielki nadał Matce Bożej Piekarskiej tytuł Matki Sprawiedliwości i Miłości Społecznej.

W dniu, kiedy wspominamy to historyczne wydarzenie, zachęcam diecezjan, mieszkańców Górnego Śląska i Zagłębia, aby w duchu wdzięczności za niezapomniane spotkanie na Jasnej Górze przeczytali tamto papieskie nauczanie, homilię z 6 czerwca 1979 roku, emanującą miłością do Górnego Śląska, Zagłębia i jego mieszkańców.

Niech naszym codziennym pozdrowieniem w przestrzeni rodzinnej i publicznej będą bliskie nam i promowane przez Jana Pawła II słowa: „Szczęść Boże”. I niech treść tych słów stanie się naszym udziałem!

† Wiktor Skworec
ARCYBISKUP METROPOLITA
KATOWICKI

VA I – 7989/19

Katowice, 05.06.2019